



REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 1724/19-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Šarića predsjednika vijeća, Renate Šantek članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, dr. sc. Ante Perkušića člana vijeća, Željka Pajalića člana vijeća i mr. sc. Igora Periša člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza stečajnog dužnika Gornja Strana d.o.o. u stečaju Zagreb, Donje Svetice 31, OIB: 36458326444, kojeg zastupa punomoćnik Maroje Matana, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Matana i Partneri u Zagrebu, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, kojeg zastupa punomoćnica Jelena Matulić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Matulić, Bilić i Partneri u Splitu, radi isplate, odlučujući o revizijama tužitelja i tuženika protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-1484/2018-3 od 12. prosinca 2018., kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-4404/12 od 23. siječnja 2015., ispravljena rješenjem istog suda broj P-4404/12 od 4. veljače 2015., u sjednici održanoj 21. travnja 2021.,

p r e s u d i o j e :

Revizije tužitelja i tuženika odbijaju se kao neosnovane.

Obrazloženje

1. Drugostupanjskim presudom potvrđena je prvostupanjska presuda kojom je suđeno:

„I. Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732 platiti tužitelju GORNJA STRANA d.o.o., Zagreb, Donje Svetice 31, OIB: 82282572283 u roku od 8 dana:

1. iznos od 1.307.001,86 kn sa zateznim kamatama koje teku od 1. lipnja 2005. do 31. prosinca 2007. po stopi određenj čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena.

2. iznos od 326.750,47 kn što predstavlja porez na dodanu vrijednost po stopi od 25% na iznos iz točke 1.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu koji glasi:

„Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, tužitelju GORNJA STRANA d.o.o., Zagreb, Donje Svetice 31, OIB: 82282572283 u roku od 8 dana isplatiti:

1. iznos od 2.411.720,00 kn sa zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 15.07.2005. do 31.12.2007. u skladu s čl. 1. Uredbe o visini stope zakonske kamate, a za razdoblje od 01.01.2008. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena.

2. iznos od 602.930,00 kn što predstavlja porez na dodanu vrijednost po stopi od 25% na iznos iz točke 1.“

III. Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d. naknaditi tužitelju GORNJA STRANA d.o.o. parnične troškove u iznosu od 188.633,95 kn u roku od 8 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu parničnih troškova za iznos od 566.116,05 kn kao neosnovan.

V. Nalaže se tužitelju GORNJA STRANA d.o.o. naknaditi tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d. parnične troškove u iznosu od 442.491,15 kn u roku od 8 dana.

VI. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova za iznos od 268.483,85 kn, kao neosnovan.“

2. Protiv dijela drugostupanjske presude kojim je odbijena žalba i potvrđena prvostupanjska presuda u dijelu pod točkom II. izreke, tužitelj je u zakonskom roku podnio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predložio je reviziju prihvatiti, preinačiti, podredno, ukinuti pobijane presude i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. Protiv dijela drugostupanjske presude kojim je odbijena žalba i potvrđena prvostupanjska presuda u dijelu pod točkom I. izreke, tuženik je u zakonskom roku podnio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Predložio je reviziju prihvatiti, preinačiti, podredno, ukinuti pobijane presude i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

4. Odgovor na reviziju tužitelja nije podnesen.

5. U odgovoru na reviziju tuženika tužitelj je osporio iznesene revizijske navode i predložio reviziju tuženika odbiti kao neosnovanu.

6. Revizije tužitelja i tuženika nisu osnovane.

7. Pobijana drugostupanjska presuda je na temelju odredbe čl. 392.a st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11 i 148/11 - dalje: ZPP) ispitana samo u onom dijelu u kojem se pobija revizijom i u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 4.648.402,33 kuna na ime odvjetničke nagrade za zastupanje.

9. Na temelju činjeničnih utvrđenja:

- da su tužitelj i tuženik sklopili ugovor 17. lipnja 1998. kojim je tuženik povjerio tužitelju obavljanje pravnih poslova za tuženika u vidu zastupanja pred sudovima, drugim organima i arbitražama u Republici Hrvatskoj te aneks ugovoru od 17. lipnja 1998. kojim su stranke ugovorile posebne uvjete za zastupanje u postupku koji se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodi protiv Elmech d.o.o.,

- da su stranke čl. 4.2. Ugovora odredile da tužitelju pripada naknada za obavljanje odvjetničkih poslova koja će se naplaćivati na slijedeći način: za slučaj da obzirom na vrijednost predmeta spora svaka pojedina radnja donosi odvjetniku 2000 bodova, tuženik će tužitelju mjesečno po obavljenoj radnji platiti 40% troška zastupanja; za slučaj da obzirom na vrijednost predmeta spora svaka pojedina radnja donosi odvjetniku od 2000 do 5000 bodova, tuženik će tužitelju mjesečno po obavljenoj radnji platiti 30% troška zastupanja; za slučaj da obzirom na vrijednost predmeta spora svaka pojedina radnja donosi odvjetniku preko 5000 bodova, tuženik će tužitelju mjesečno po obavljenoj radnji platiti 20% troška zastupanja,

- da su čl. 2. Aneksa ugovoru u vezi s člankom 1.2. aneksa u pogledu zastupanja u postupku koji se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodi protiv Elmech d.o.o. izmijenile odredbu čl. 4.1. Ugovora na način da tuženik mjesečno po obavljenoj radnji platiti tužitelju 10% troška zastupanja,

- da su čl. 4.3. i 4.4. Ugovora stranke različito uredile svoje odnose u ovisnosti o tome da li je banka tužitelj ili tuženik, te su ugovorili da će se ostatak do punog iznosa troška zastupanja u skladu s odvjetničkom tarifom naplaćivati nakon što naknada troška postupka bude naplaćena od protivne stranke u postupcima u kojima je banka tužitelj, dok u postupcima u kojima je banka tuženik naknada troška zastupanja preko iznosa utvrđenog čl. 4.2. ugovora, predmet je posebnog dogovora između stranaka,

- da je čl. 5.1. Ugovora sukladno aneksu ugovoreno da u predmetima Elmech d.o.o. tužitelju pripada posebna nagrada u visini od 2%, a odredbom čl. 5. 2. Ugovora određeno je da kao osnovica za utvrđivanje posebne nagrade iz prethodnog stavka služi glavnica i kamate,

- da su čl. 6.1. Ugovora stranke ugovorile da će se iznos posebne nagrade iz čl. 5. ugovora naplaćivati po okončanju svakog pojedinačnog postupka prema posebnom računu koji će tužitelj ispostavljati banci, u trenutku kada iznos potraživanja banka naplati od svojeg dužnika, a prema odredbi čl. 6.2. Ugovora ako

iznos potraživanja banke bude naplaćivan sukcesivno, banka se obvezuje prilikom svake isplate rate obavijestiti tužitelja o naplati, nakon čega će tužitelj ispostaviti račun za posebnu nagradu prema svakoj posebnoj uplati,

- da je čl. 6.4. Ugovora određeno da ako se u postupku naplate potraživanja s dužnikom banke postigne sporazum ili sudska nagodba, naknada tužitelju iz čl. 4. i 5. Ugovora dospijeva na naplatu u roku od 8 dana od sklapanja sporazuma, odnosno sudske nagodbe, u kojem slučaju prema odredbi čl. 6.5. Ugovora osnovica za naplatu naknade iz čl. 4. i 5. Ugovora je ukupan iznos utvrđen sporazumom, odnosno sudskom nagodbom,

- da je čl. 8.2. Ugovora ugovoreno da svaka stranka može jednostrano otkazati Ugovor uz otkazni rok od 30 dana, a prema odredbi čl. 8.4. Ugovora ako banka jednostrano otkáže ugovor, o neisplaćenom dijelu naknade iz čl. 4. tog Ugovora postići će se poseban sporazum koji će se bazirati na općim načelima zastupanja iz Zakona o odvjetništvu, Odvjetničke tarife i ovog Ugovora, ali, neovisno o tom sporazumu prava tužitelja ne mogu biti umanjena u odnosu na prava temeljena na odredbi čl. 4. Ugovora,

- da je tužitelj na temelju ugovora zastupao tuženika u većem broju postupaka, i to u parničnom predmetu koji se vodio pod poslovnim brojem P-2397/96 u kojem je banka bila tuženik, a Elmech d.o.o. tužitelj, u parničnom predmetu P-4136/00 u kojem je banka bila tužitelj, a Elmech d.o.o. tuženik, u ovršnom predmetu I-162/96 u kojem je banka bila ovrhovoditelj, a Zvonimir Horvat ovršenik, u stečajnom postupku St-19/99 protiv dužnika Elmech d.o.o., u ovršnom predmetu I-371/96 u kojem je banka bila ovrhovoditelj, a Elmech d.o.o. ovršenik, u ovršnom postupku I-917/96 u kojem je banka bila ovrhovoditelj, a Elmech d.o.o. ovršenik, u stečajnom postupku protiv dužnika Komercijalna banka d.d. koji se vodio pod brojem St-84/99, u parničnom predmetu u kojem je banka bila tužitelja, a Komercijalna banka d.d. tuženik pri čemu je predmet spora bio tužbeni zahtjev za nalaganje tuženiku da trpi založno pravo tužitelja na nekretnini, u parničnom predmetu radi naknade štete u kojem je banka bila tužitelj, a Republika Hrvatska tuženik,

- da je tuženik dopisom opozvao punomoć tužitelju u parničnim predmetima koji su se vodili pod pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-2397/96, P-4136/00, u stečajnom postupku koji se vodio pod poslovnim brojem St-19/99 i u ovršnom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Zaboku pod poslovnim brojem I-162/96,

- da je prava volja stranaka bila da isplata naknade preko iznosa određenog čl. 4.2. Ugovora ovisi o uspjehu banke u sporu i stvarnoj naplati njegovog potraživanja,

- da, s obzirom da stranke nisu sklopile sporazum o neisplaćenom dijelu naknade iz čl. 8.4. Ugovora, a istom odredbom je propisano da prava tužitelja iz tog sporazuma ne mogu biti manja u odnosu na prava iz čl. 4. Ugovora, to pravo tužitelja na isplatu preostalog dijela naknade nakon opoziva punomoći ovisi o ispunjenju

uvjeta iz čl. 4. Ugovora, odnosno o tome da li je banka naplatila troškove od suprotne strane,

- da su tuženik, Elmech d.o.o. u stečaju i Zvonimir Horvat dana 23. svibnja 2005. sklopili nagodbu kojom su riješili svoje međusobne sporove u pogledu kojih su se vodili postupci P-2397/96 u kojem je banka bila tuženik i P-4136/00, I-162/96, St-19/99 i P-1462/04 u kojima je banka bila tužitelj na način da se tuženik obvezao isplatiti Elmech d.o.o. iznos od 1.500.000,00 kuna i povući tužbe, dok su se Elmech d.o.o. i Zvonimir Horvat obvezali priznati tražbinu tuženika prijavljenu u stečajnom postupku nad Elmech d.o.o. u stečaju u iznosu od 66.850.093,05 kuna, nižestupanjski sudovi su ocijenili da tužitelj nije dokazao da je tuženik naplatio trošak zastupanja od protivne stranke u postupcima u kojima je banka bila tužitelj u smislu odredbe čl. 4.3. Ugovora, zbog čega je u tom dijelu odbijen tužbeni zahtjev pozivom na odredbu čl. 219. st. 1. ZPP. Tužbeni zahtjev je prihvaćen u dijelu kojim tužitelj potražuje posebnu nagradu u iznosu 1.307.001,86 kuna, uvećano za porez na dodanu vrijednost od 25%, odnosno ukupno 1.633.752,33 kuna, sukladno odredbi čl. 6.4. Ugovora.

10. U okviru revizijskog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka tužitelj u podnesenoj reviziji sadržajno ukazuje da je u postupku pred drugostupanjskim sudom počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP.

Ispitujući osnovanost revizijskih navoda tužitelja ovaj sud ocjenjuje da su u drugostupanjskoj presudi navedeni razlozi o odlučnim činjenicama koji imaju podlogu u utvrđenom činjeničnom stanju te da obrazloženje drugostupanjske presude ne sadrži proturječnosti zbog kojih se pravilnost i zakonitost te odluke ne bi mogla ispitati. Zbog navedenog nije osnovan tužiteljev revizijski navod da bi drugostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP.

10.1. Nadalje, tužitelj u reviziji, u okviru revizijskog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka, navodi da drugostupanjski sud nije pravilno primijenio pravilo o teretu dokazivanja, čime je drugostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 219. st. 1. ZPP.

Ispitujući osnovanost revizijskih navoda tužitelja u dijelu kojim tvrdi da je drugostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP u vezi čl. 219. st. 1. ZPP, vijeće je ocijenilo da u postupku pred drugostupanjskim sudom nije učinjena niti relativno bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP u vezi s čl. 219. st. 1. ZPP. Naime, prema odredbi čl. 219. st. 1. ZPP svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Budući da tužitelj nije predložio dokaze o dospelosti njegove tražbine, već predlagao samo pribavu nagodbe sklopljene 23. svibnja 2005., koja je u tijeku postupka dostavljena, pravilno su nižestupanjski sudovi primijenili gore citiranu odredbu.

Slijedom navedenog nije ostvaren revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka.

11. Tuženik je u reviziji naveo da reviziju protiv drugostupanjske presude podnosi iz svih revizijskih razloga, ali u reviziji nije određeno naveo niti obrazložio razloge zbog kojih je reviziju podnio zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, odnosno u čemu se sastoji bitna povreda parničnog postupka na koju ukazuje revident, a to je bio dužan učiniti sukladno izričitoj odredbi čl. 386. st. 1. ZPP.

12. U odnosu na navode tužitelja i tuženika kojima osporavaju pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja, dajući svoju ocjenu provedenih dokaza, valja reći da prema odredbi čl. 385. st. 1. ZPP reviziju nije dopušteno podnijeti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja slijedom čega ovaj sud nije mogao ispitivati niti uzeti u razmatranje činjenične navode iznesene u revizijama.

13. Odlučujući o revizijskom razlogu pogrešne primjene materijalnog prava, kojeg u revizijama navode tužitelj i tuženik, ovaj sud prihvaća zauzeto pravno shvaćanje drugostupanjskog suda kao i razloge iznesene u obrazloženju drugostupanjske presude.

Odredbom čl. 396.a st. 1. ZPP propisano je da se revizijski sud može, kad odbije reviziju iz čl. 382. st. 1. ZPP, umjesto posebnog obrazloženja pozvati na razloge iz prvostupanjske, odnosno drugostupanjske presude, ako ih prihvaća ili na razloge iz neke ranije odluke revizijskog suda. Na temelju odredbe čl. 396.a st. 2. ZPP u slučaju iz st. 1. tog članka, revizijski sud je dužan na internetskim stranicama objaviti razloge nižestupanjske odluke ili odluka na koje se poziva.

S obzirom da je ovaj revizijski sud prihvatio razloge iznesene u obrazloženju drugostupanjske presude glede primjene materijalnog prava, revidenti se umjesto posebnog obrazloženja u ovoj odluci, u kojem bi te razloge samo trebalo ponoviti, u smislu već ranije citirane odredbe čl. 396.a st. 1. ZPP upućuju na obrazloženje drugostupanjske presude, koje će se na temelju odredbe čl. 2. istog članka objaviti na internetskim stranicama.

14. Zbog navedenog su na temelju čl. 393. ZPP revizije tužitelja i tuženika odbijene kao neosnovane pa je odlučeno kao u izreci ove presude.

Zagreb, 21. travnja 2021.

Predsjednik vijeća:
Željko Šarić

Broj zapisa: **eb2fa-44fd8**

Kontrolni broj: **07ec0-c7257-90ebe**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ŽELJKO ŠARIĆ, L=ZAGREB, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.